

M'adreço a tots vosaltres ja que, com tants d'altres, he llegit la revista "TERRA" del mes passat, i voldria expressar la meua disconformitat amb un article que hi estava inclòs; es tracta de l'escrit que porta per títol: "Les dones del poble".

El que primer m'ha cridat l'atenció ha estat la generalització del tema central, en aquest cas, la dona. Jo diria que no és vàlid observar unes conductes d'unes persones i aplicar-les a totes les altres.

No comprenc tampoc com unes noies, encara sense massa experiència, vulguin afirmar categòricament unes situacions de les quals estan molt lluny d'haver-les viscudes. A mi em sembla que està molt bé dir el què en pensem de les coses, persones, situacions, etc., ara bé, cal procurar molt que l'expressió sigui l'adequada, i la veritat és que més d'una dona del poble es pot sentir ofesa per aquest escrit:

¿Quantes dones hi ha en el poble que no maten el temps a les botigues, sinò que el dediquen als seus fills, a cosir, a treballar, ...? ¿És lícit afirmar que totes les dones del poble són xafarderes i exagerades? Jo diria que no; que hi ha "dones i dones", i n'hi ha moltes que d'elles en tenim molt d'envejar.

Si mirem arreu del poble el piló de famílies que hi ha em sembla que en trobarem força en les quals l'home no crida al no trobar el dinar a punt; s'espera amorosament.

Per desgràcia, és ben veritat que els cafès estan plens d'homes a tota hora, però també, si us assenteu un diumenge a la tarda a la Plaça Gravalosa, Quans en veureu de matrimonis que van a passejar amb la mainada!; Quants en veureu en els quals, si la dona s'entrebanca, lluny de cridar-la, l'aguanten ben fort!

Em sembla que a tots plegats ens convé una mica més de seny, perquè encara que la democràcia ens permet dir el què pensem, hem de tenir sempre en compte que tots tenim una sensibilitat i que les coses dites amb mala educació i sense pensant-ens-hi gaire, poden provocar mals entesos que convindria evitar.

CARME TIMONEDA GALLART